

Derfor vil jeg spørge, om justitsministeren som øverste tilsynsmyndighed for anklagemyndigheden selv har kigget på det lidt mærkværdige forløb her.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil ikke på nogen måde forsøge at forholde mig til, for ikke at sige forplumre de spørgsmål, som hr. Frank Aaen har stillet om det indholds-mæssige, men bare lige forholde mig lidt til det, der ifølge motivationen for lidt siden er baggrunden for, at hr. Frank Aaen overhovedet har stillet de her spørgsmål, nemlig at det ikke var muligt i ordentlig tid at få svar fra Justitsministeriet.

Og jeg vil spørge justitsministeren, om ministeren er bekendt med, at det, som hr. Frank Aaen fremdrager her, ikke er et enkeltstående tilfælde, men at Justitsministeriet tager sig ud som et af de ministerier, som det er næsten umuligt at opdrive svar fra inden for den anbefalede svarfrist, som fremgår af Folketingets forretningsorden.

Og er justitsministeren bekendt med, at jeg personlig har haft i hvert fald to spørgsmål, som det først er lykkedes mig at få svar fra Justitsministeriet på efter over et års ventetid?

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg går ud fra, at både hr. Thulesen Dahl og hr. Frank Aaen gerne vil have ordentlige svar, når de stiller spørgsmål. Og det forsøger vi af al kraft at tilvejebringe, i de fleste tilfælde ved, at vi spørger dem, der arbejder med sagerne, sådan at vi kan tilvejebringe det bedst mulige grundlag for en så seriøs besvarelse som muligt.

I det konkrete tilfælde ved hr. Frank Aaen, at det var nødvendigt at sende nogle af svarene direkte til hr. Frank Aaen, da det var personrelaterede spørgsmål, der var rejst, og da man i et retssamfund også skal beskytte personer, som der ikke er rejst tiltale imod – også over for Folketinget.

Og jeg forsøger også at bevare beskyttelsen af personer, når der rejses spørgsmål, der kommer meget tæt på at være anklager mod personer, som der ikke fra anklagemyndighedens side er rejst tiltale mod.

Men jeg tilstræber af al kraft at imødekomme alle spørgsmål fra Folketinget, og jeg tror, hr. Thulesen Dahl ved, at det er over 1.000 spørgsmål, der årligt besvares af mig som justitsminister med gode bidrag fra alle vore forvaltnings-

myndigheder, både politiet, anklagemyndigheden og Kriminalforsorgen.

Med hensyn til det substansielle – for hr. Frank Aaen og jeg deler jo ønsket om at få ryddet op i selskabstømmersagerne – skal jeg sige, at hr. Frank Aaen jo er bekendt med, at regeringen har afsat betydelige ressourcer til det gigantiske oprydningsarbejde, vi har haft efter 1980'ernes laden stå til, når det drejer sig om at få ryddet op i det her.

Og vi har både afsat betydelig flere ressourcer hos Statsadvokaturen for særlig økonomisk kriminalitet og sørget for, at både statsadvokaterne og anklagemyndigheden i forbindelse med finansloven for næste år får tilført betydelig flere ressourcer, for at de kan være i stand til at håndtere de meget komplicerede økonomiske kriminalitetssager.

Jeg er nemlig enig med hr. Frank Aaen i, at de, der beriger sig på samfundets bekostning, skal vi gå efter, også når de begår kriminalitet.

Så spørger hr. Frank Aaen, om det ikke er mig som ansvarlig justitsminister, der skal gå ind i de her stærkt komplicerede sager, men det tror jeg hr. Frank Aaen har forståelse for at en justitsminister ikke kan, for i det kompleks, som vi taler om her, vil jeg tro at der er tale om et sted mellem 40 og 50 store ringbind.

Heldigvis har vi indrettet anklagemyndighederne sådan, at det er den lokale anklagemyndighed – og det vil i de her tilfælde sige politimestrene og statsadvokaten – der er inde i sagerne, som graver sig igennem sagerne . . .

Anden næstformand (Henning Grove):
Hr. justitsminister!

Justitsministeren (Frank Jensen):

. . . med det mandskab, de har til rådighed. Det er ikke muligt for en justitsminister at gnave sig igennem sagerne.

Frank Aaen (EL):

Så skal jeg give justitsministeren en chance for at blive færdig ved at sige, at det jo er velkendt, at i den sag, vi taler om i dag, er anklagemyndighedens øverste leder, Rigsadvokaten, inhabil på grund af familieskab. Og det betyder jo, at lederen for hele statsadvokaturen er inhabil, og det vil sige, at den, der har behandlet sagen i Viborg, og den, som har behandlet sagen på Fyn, Statsadvokaten for Fyn, jo begge ved, at deres chef er inhabil i denne sag, fordi han har en personlig interesse i den.